

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาทุกๆ วจร เพื่อให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก ลูกต้องให้คำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อแก่ทุกคนเช่นกัน

คำถาม: เมื่อได้ยินคำถามใดจากลูกๆ ซึ่งทำให้พ่อประหลาดใจ?

คำตอบ: ลูกๆ พุดว่า บาบ่า เป็นเรื่องยากมากที่จะให้คำแนะนำของท่าน เราจะสามารถให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไร? พ่อประหลาดใจเมื่อได้ยินคำถามนี้ เพราะพ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกที่ลูกจะสามารถให้คำแนะนำนั้นแก่ผู้อื่นได้ ไม่มีอะไรยากเลยเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นไม่มีตัวตน และดังนั้นพ่อของพวกเขาก็ต้องไม่มีตัวตนเช่นกันอย่างแน่นอน

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้เช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในพาหนะนี้ เมื่อลูกพุดว่า “บัพดาตา” ลูกก็รู้ว่านั่นคือชีพบาบาที่กำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าท่านคือบาบา บาบ่าให้คำแนะนำแก่ลูกให้จดจำพ่อทางจิตเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาไปได้ สิ่งนี้ก็เรียกว่าไฟโยคะเช่นกัน เวลานั้นลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว ดังนั้นลูกจะสามารถถามได้อย่างไรว่า ฉันจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกมีคำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นลูกสามารถให้คำแนะนำนั้นแก่ผู้อื่นได้อย่างแน่นอน คำถามที่ว่าจะให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไรนั้นไม่สามารถแม้แต่จะเกิดขึ้นได้ เช่นที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้จักพ่อ ในทำนองเดียวกันลูกสามารถบอกพวกเขาว่ามีพ่อเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่จำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ บางคนพุดว่า บาบ่าเป็นเรื่องยากมากที่จะให้คำแนะนำของท่าน โอ้! ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ในการให้คำแนะนำของพ่อ แม้แต่สัตว์ก็เข้าใจด้วยสัญชาตญาณว่ามันเป็นลูกของผู้นั้นผู้นี้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณ นั้นดวงวิญญาณเวลานี้อยู่ในร่างนี้ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณของท่านคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ไม่ใช่ว่าท่านไม่มีรูป ลูกๆ ได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว นี่คือการประเด็นที่ง่ายดายมาก มีพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ลูกๆ ของพ่อ เราได้รับมรดกจากพ่อ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าไม่เคยมีเด็กในโลกนี้ที่จะไม่รู้จักพ่อของเขาและสิ่งสร้างของเขา เขารู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อของเขามีทรัพย์สินสมบัติอะไร นี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการชุมนุมที่ให้คุณประโยชน์ พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านนำคุณประโยชน์มาอย่างใหญ่หลวงมา ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อลูกเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสาวกของซันยาสซีและกुरुเหล่านั้นไม่รู้เกี่ยวกับมรดกของกुरुของพวกเขา แต่พวกเขาไม่มีใครในบรรดาสาวกเหล่านั้นที่จะรู้ว่ากुरुของเขามีทรัพย์สินสมบัติอะไร เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก: นี่คือการพบปะและท่านมีทรัพย์สินสมบัติเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าทรัพย์สินสมบัติของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออาณาจักรของโลกแห่งสวรรค์ ประเด็นนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ พ่อทางร่างมีทรัพย์สินสมบัติอะไร? ลูกๆ ของเขาก็จะรู้สิ่งนั้น เวลานั้นลูกพุดว่าลูกเป็นของพ่อเหนือโลกในขณะที่มีชีวิต ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับอะไรจากท่าน ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของสกุลบุตรและเวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่สกุลบราห์มิน ลูกมีความรู้ว่าบาบามาในร่างนี้ของบราห์มา ผู้นี้ได้ชื่อว่าเป็นพ่อของมวลมนุษย์ (ประชาบิดาบราห์มา) ชีวา คือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้นี้(พ่อของมวลมนุษย์)ก็เรียกว่าเป็นปู่ของปู่ทวด เวลานั้นลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของท่าน พวกเขาพุดถึงชีพบาบาว่าท่านปรากฏอยู่ในทุกหนแห่งและท่านคือผู้ล่วงรู้ความลับทั้งหมด เวลานั้นลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าท่านให้ความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างอย่างไร ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เป็นสิ่งผิดที่จะพุดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม รูปและนามของท่านนั้นได้รับการจดจำ กลางคืนของชีวา(ชีพราตรี)ก็ได้มีการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน เป็นมนุษย์ที่มีวันเกิด ในขณะที่กลางคืนนั้นหมายถึงชีพบาบา ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งใดที่เรียกว่า “กลางคืน” มีความมืดอย่างแท้จริงในเวลากลางคืน เป็นความมืดของความไม่รู้ ผู้คนยังคงร้องเพลง: เมื่อพระอาทิตย์ของความรู้ขึ้นความมืดของความไม่รู้ก็หายไป แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระอาทิตย์คืออะไรหรือเมื่อใดที่พระอาทิตย์ขึ้น พ่ออธิบายว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ก็เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ซันยาสซีและกुरु ฯลฯ คิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมากมายก็ได้ชื่อว่าเป็นนักปราชญ์หรือผู้รู้ เพราะพวกเขาศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ ดังนั้นพ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเข้าใจว่าพ่อเข้ามาในพาหนะนี้ การพบปะนี้เรียกว่าชุมนุม(เมลา) เมื่อเรากลับบ้านนั้นก็เรียกว่าเป็นชุมนุมเช่นกัน พ่อเองนั่งที่นี้และสอนลูก ท่านคือพ่อพร้อมกับเป็นครู ชิมชับประเด็นเดียวนี้ยิ่งดี

อย่าได้ลืมสิ่งนี้! เวลาที่พ่อไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างของท่านเอง ดังนั้นท่านต้องนำร่างมาใช้อย่างแน่นอน ท่านเองนั้นพูดว่า พ่อต้องรับภาระค้ำจุนของวัตถุธาตุ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถพูดได้อย่างไร? เป็นไปไม่ได้ที่จะพูดโดยที่ไม่มีร่าง ดังนั้นพ่อจึงเข้ามาในร่างนี้ ผู้นี้ได้รับชื่อว่า “บราห์มา” เมื่อเราเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน ชื่อของเราควรจะเปลี่ยนเช่นกัน เราเคยได้รับชื่อ แต่ดูซิทั้งที่เป็นเช่นนั้นบางคนก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เหตุนี้เองจึงไม่มีลูกประคำของบราห์มิน ลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาและลูกประคำของรูตราได้รับการจดจำแต่ไม่มีลูกประคำของบราห์มิน ลูกประคำของวิษณุก็ได้รับการจดจำเช่นกัน ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน ได้มีการแสดงวิษณุที่มีสี่แขน สองแขนเป็นของลักษมีและอีกสองแขนเป็นของนารายณ์ พ่ออธิบายว่า: พ่อคือคนชักผ้า พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ แต่แม้กระนั้นลูกก็สูญเสียเครื่องประดับของลูกด้วยการชกแฉะในกิเลส พ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนสะอาด ท่านมาและสอนลูกดวงวิญญาณ ดังนั้นผู้เดียวที่สอนจะต้องมาที่นั่นอย่างแน่นอน ทุกคนร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เสื้อผ้ากลับมาสกปรกและถูกทำความสะอาดด้วยการซัก ลูกเคยเรียกหาเช่นกัน: โอ้ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมามีชีวิต พวกเขาก็สามารถได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ดังนั้นประเด็นแรกสุดคือการให้คำแนะนำของพ่อ ลูกไม่สามารถแม้แต่จะถามคำถามว่า ฉันจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อได้อย่างไร? ลูกได้มาที่นั่นเพราะพ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้ว ลูกมาหาพ่อ พ่ออยู่ที่ไหน? ในพาทะนะนี้ นี่คือน้ำล้างกอมตะ ลูกดวงวิญญาณก็เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือบัลลังก์ของลูกซึ่งลูกดวงวิญญาณนั้นปรากฏอยู่ บัลลังก์กอมตะที่เป็นวัตถุ(ในอมฤตสา)นั้นไม่มีชีวิต ลูกเข้าใจว่า นั่นคือภาพลักษณ์อมตะ นั่นคือผู้ที่ไม่มีความตาย ผู้ที่ไม่มีรูปที่มีตัวตน นั่นดวงวิญญาณเป็นอมตะฉันไม่สามารถถูกทำลายได้ ฉันละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง บทบาทของดวงวิญญาณของฉันถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป บทบาทของฉันได้เริ่มขึ้นในลักษณะเดียวกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เราได้มาจากบ้านของเราเพื่อเล่นบทบาทตั้งแต่ช่วงเวลาเริ่มต้นด้วย 1.1.1. (วันที่หนึ่งเดือนที่หนึ่งปีที่หนึ่ง) นี่คือนิจของ 5000 ปี พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถคิดว่าสิ่งนั้นจะมีจำนวนปีที่น้อยกว่าได้ ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรที่จะถามว่าลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นได้อย่างไร บาบาประหลาดใจเมื่อลูกถามคำถามเช่นนั้น โอ้! เวลาที่ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นเป็นไปได้อย่างไรที่ลูกไม่สามารถให้คำแนะนำของพ่อได้? เราทั้งหมดคือดวงวิญญาณและท่านคือบาบาของเรา ผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกๆ คน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ายังคงเหลืออยู่อีก 40,000 ปี และพวกเขาก็พูดในทันทีว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ในเวลานี้จะสามารถมีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนามได้? แม้แต่ก่อนการวัดกอนหินก็ยังมีชื่อ ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อรู้ด้วยเช่นกันว่ามีลูกๆ มากมาย ลูกๆ ต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ท่านได้เห็นลูกทั้งหมดและรู้ว่าท่านมาเพื่อพาพวกเขาทั้งหมดกลับไป จะมีจำนวนน้อยนิดมากในยุคทอง ความรู้ที่ชัดเจนมาก ได้มีการอธิบายไว้ด้วยภาพ ความรู้ที่ง่ายตายที่สุด อย่างไรก็ตามการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนั้นใช้เวลา ลูกต้องไม่มีวันลืมพ่อเช่นนั้น พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมามีชีวิต พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่มีชีวิตให้บริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณอมตะกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์เฉพาะตัวของลูก บาบาก็ได้ยืมบัลลังก์นี้มาใช้ด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในพาทะนะที่โชคดีนี้ บางคนพูดว่าพระเจ้าไม่มีรูปหรือนาม สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ พวกเขาเรียกหาท่านและร้องเพลงสรรเสริญท่านเช่นกัน และดังนั้นท่านต้องเป็นบางสิ่งอย่างแน่นอน เนื่องจากความตมโประธาน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ไม่สามารถมีแปลลันสี่แสนเผ่าพันธุ์ได้ จำนวนชาติเกิดมากที่สุดคือ 84 ชาติเกิด ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าใครก็ตามสามารถไปและหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มหรือได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีแม้หนึ่งดวงวิญญาณมากกว่าหรือน้อยกว่าได้ จากละครที่เป็นอมตะและที่คงอยู่ตลอดไปนี้ที่พวกเขาได้สร้างละครเล็กๆ ขึ้นมาเหล่านั้นสูญสลาย เวลาที่ลูกๆ อยู่ในความไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าลูกนั้นได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลาที่พ่อได้บอกสิ่งนี้แก่ลูก แต่ก่อนหน้านั้นไม่มีลูกคนไหนที่รู้อะไรนี้ แม้แต่ฤๅษีและมุนีก็เคยพูดว่า “เราไม่รู้เลย” พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อจะเปลี่ยนแปลงโลกเก่านี้ ท่านกำลังทำการก่อตั้งโลกใหม่อีกครั้งหนึ่งด้วยบราห์มา ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปีแต่ไม่มีใครที่จะสามารถจดจำสิ่งที่เก่าได้ ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเคยเกิดขึ้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก แล้วลูกก็ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก ไม่มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุดคือพ่อและผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุดอันดับต่อมาคือศรียุชณะ ลูกๆ รู้ว่าศรียุชณะคือเจ้าชายอันดับหนึ่งเจ้าชายแรกของสวรรค์ และแล้วเขาก็ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อเข้ามาในร่างนี้ในชาติเกิดสุดท้ายของเขา เวลาที่ลูกต้องกลับมามีชีวิตจากไม่บริสุทธิ์ เป็นพ่อผู้ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ น้ำของแม่น้ำจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? แม่น้ำเหล่านั้นคงอยู่ในยุคทองด้วยเช่นกัน น้ำที่นั่นสะอาดมาก ไม่มีขยะ ฯลฯ อยู่ในแม่น้ำนั้น ที่มีขยะมากมายในแม่น้ำ บาบาก็ได้เห็นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านไม่ได้มีความรู้ในเวลานั้น เวลาที่บาบาประหลาดใจที่ท่านคิดว่าน้ำนั้นจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้

อย่างไร! พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน อย่าได้สับสนเกี่ยวกับว่าลูกจะสามารถจดจำพ่อได้อย่างไร อ้อ! ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้หรือ? เด็กๆ เหล่านั้นเกิดจากกิเลสในขณะที่ลูกๆ ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกๆ ที่ได้รับการเลี้ยงดูจะลืมพ่อผู้ที่เขาได้รับมรดกได้อย่างไร? ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกไม่ควรจะลืมท่าน ลูกๆ เคยลืมพ่อทางร่างของตนไหม? อย่างไรก็ตามที่นี่มีการต่อต้านจากมายา มายายังคงทำสงครามกับลูกอย่างต่อเนื่อง ทั้งโลกนี้คือสนามของการกระทำ ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายและแสดงการกระทำที่นี้ พ่ออธิบายนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่มีบาป ที่นี้ในอาณาจักรของราวัน การกระทำเป็นบาป ที่นั้นไม่มีอาณาจักรของราวันและดังนั้นการกระทำของพวกเขาจึงเป็นกลาง ไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆที่นั้น ประเด็นเหล่านี้ง่ายมาก ที่นี้ในอาณาจักรของราวัน การกระทำกลายเป็นบาป เหตุนี้เองลูกต้องสัมผัสประสบการณ์ของการลงโทษต่อบาป ไม่ใช่ราวันคงอยู่ตลอดไป ไม่เลย ครั้งวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน และอีกครั้งวงจรเป็นอาณาจักรของราม เมื่อลูกเป็นเทพการกระทำของลูกเป็นกลาง ทั้งหมดนี้คือความรู้ เวลาที่ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของบาบาแล้ว ลูกต้องศึกษาความรู้ที่เช่นกัน เท่านั้นเอง! ลูกไม่ควรมีความคิดอื่นใดเกี่ยวกับธุรกิจ ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านก็ต้องทำธุรกิจ ฯลฯ เช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า จงอยู่เหมือนกับดอกบัว ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับเทพเหล่านั้น สัญลักษณ์นั้นได้ให้ไว้แล้วเพราะสัญลักษณ์นั้นจะไม่เหมาะกับลูก มันเหมาะกับเขา เป็นรูปที่เป็นคู่ของวิษณุที่กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ นั่นคือศาสนาเทพที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงที่สูงส่งที่สุด ไม่มีดาบของต้นหทาราคะที่นั้นและไม่มีการต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งใดๆ ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ลูกเคยเป็นนายของยุคทอง ซึ่งเรียกว่าโลกยุคทองที่บริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายมีความบริสุทธิ์ ใครทำให้ร่างกายของลูกบริสุทธิ์? พ่อ เวลาที่คือยุคเหล็ก ลูกพูดว่ายุคทองได้ผ่านไป แล้ว เมื่อวานนี้เมื่อลูกปกครองนั้นเป็นยุคทอง ลูกกลับมาเติมไปด้วยความรู้อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถกลายเป็นเหมือนกันได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในสำนักนี้: ฉันดวงวิญญาณ,ฉันกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะนี้ ลูกต้องไปอยู่เหนือความมีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นอย่าได้ให้สติปัญญาของลูกติดกับอยู่ในสิ่งใดที่มีขีดจำกัด
2. รักษาความซบซึ้งของการได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เข้าใจถึงนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป และดังนั้นจงปกป้องตนเองจากการกระทำที่เป็นบาป นำสติปัญญาของลูกออกไปจากธุรกิจของลูก ฯลฯ ในขณะที่ศึกษาเล่าเรียน

พร: พร: ขอให้ลูกถือบังเหียนของศรัทธาที่ให้แก่และด้วยเหตุนี้ความมุ่งมั่นของลูก ด้วยสำนึกของการเป็นนายและเป็นเด็ก

ผู้คนในโลกกล่าวว่าจิตใจเป็นเหมือนม้าที่วิ่งเร็วมาก แต่จิตใจของลูกไม่สามารถวิ่งไปรอบๆ ที่นั้นและที่นี้ได้ เพราะบังเหียนของศรัทธานั้นแข็งแกร่งมาก เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกไม่วางไว้ในการดูนกข้างทาง สายบังเหียนของลูกก็กลับมาห้อยยานและจิตใจของลูกก็กลับมาซุกซน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นหรือจิตใจของลูกกลับมาซุกซน จงถือบังเหียนของศรัทธาที่ให้แก่และลูกจะไปถึง

จุดหมายปลายทางของลูก “ฉันเป็นเด็กและเป็นนาย” ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในการควบคุมจิตใจของลูก

คติพจน์: มีศรัทธาอยู่เสมอว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี และอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดีกว่า แล้วลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นและสั่นคลอน

*** โอม ชานติ ***